

Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych

Warszawa, dnia 18 lutego 2025 r.

DECYZJA

Prezesa

Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych

Nr BPI – 1/II/25

w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5 oraz ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r., poz. 236 z późn. zm.), zwanej dalej „u.p.p.” w związku z art. 5 ust. 1 oraz art. 21b ust. 1 i 12 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1281), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, zwany dalej „Prezesem Agencji” stwierdza, że stanowisko **A.** spółka akcyjna zwanej dalej „Wnioskodawcą” lub „Spółką”, zawarte we wniosku datowanym na 6 grudnia 2024 r. o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów ustawy o zapasach, który wpłynął do Prezesa Agencji w dniu 20 stycznia 2025 r., w części dotyczącej obowiązku:

- 1) Tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych (art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach) – **jest prawidłowe;**
- 2) Uiszczania opłaty zapasowej (art. 21b ust. 1 i 12 ustawy o zapasach) – **jest prawidłowe;**
- 3) Złożenia wniosku o wpis do rejestru systemu zapasów obowiązkowych – **Prezes Agencji odmawia wydania interpretacji indywidualnej.**

UZASADNIENIE

A. z siedzibą w **B.** wnioskiem datowanym na 6 grudnia 2024 r., który wpłynął do Prezesa Agencji w dniu 20 stycznia 2025 r. zwróciła się o wydanie pisemnej interpretacji indywidualnej przepisów ustawy o zapasach w zakresie obowiązku świadczenia daniny publicznej (opłaty zapasowej), w przedmiocie potwierdzenia stanowiska Wnioskodawcy, że w związku z przeprowadzanymi przez Spółkę procesami, których substancją towarzyszącą jest ciecz klasyfikowana do kodu CN 2707 50 00, nie jest wymagane tworzenie i utrzymywanie zapasów obowiązkowych paliw, złożenie wniosku o wpis do rejestru systemu zapasów interwencyjnych oraz uiszczanie opłaty zapasowej.

W dniu 2 grudnia 2024 r. Wnioskodawca uiścił wymaganą opłatę za złożenie wniosku o udzielenie interpretacji indywidualnej.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisane zdarzenie przyszłe

Wnioskodawca wskazuje, że **A.** jest spółką celową Grupy Kapitałowej **C.**, utworzoną w..... r. Spółka prowadzi zakład produkujący polipropylen.

Ponadto, Wnioskodawca wskazuje, że w ramach zachodzących procesów produkcyjnych na terenie kompleksu magazynowo-produkcyjnego Spółki dochodzi do wykorzystania, **A.A.** z których 65 % lub więcej objętościowo (włącznie ze stratami) destyluje w 250 °C według metody **A.B.C.**, (dalej: „Rozpuszczalnik”) – tj. substancji objętej kodem Nomenklatury Scalonej 2707 50 00.

Jak podaje Wnioskodawca, wskazany wyżej kompleks składa się z następujących części:

- 1) **X.**
- 2) **Y.;**
- 3) **Z.;**
- 4) **XY.**

W przedstawionym opisie zdarzenia przyszłego Wnioskodawca określa, że pierwsza ze wskazanych pozycji obejmuje terminal służący do rozładunku wyrobów chemicznych ze **X.X.** do **Y.Y.**, a następnie ich transport do zakładu produkcyjnego. Produktami odbieranymi, magazynowanymi wydawanymi do produkcji z **X.** będą **D.** i **E.**, transportowane w postaci płynów rurociągami. **D.** z **X.** będzie w pierwszej kolejności kierowany do instalacji **Y.**, w której będzie powstawał półprodukt – **E.** W tym celu stosowana będzie metoda **F.** Kolejno, półprodukt będzie kierowany do kolejnej instalacji **Z.**, w której nastąpi jego **G.** W ten sposób powstanie

produkt finalny – **H**. Produkt ten stanowi jedno z najczęściej stosowanych tworzyw sztucznych na świecie. Jest wykorzystywany m.in. w: produkcji opakowań, przemyśle motoryzacyjnym, elektronicznym, tekstylnym oraz w budownictwie.

Z przedstawionego we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej opisu zdarzenia przyszłego wynika ponadto, że[**opis procesu technologicznego**].

Wnioskodawca, podaje również, że dostarczany do Spółki Rozpuszczalnik umieszczany jest w zbiorniku na terenie kompleksu. Podczas normalnej pracy zakładu.....[**opis procesu technologicznego**].

Po takim wykorzystaniu – jak wskazuje Wnioskodawca, mieszanina.....[**opis procesu technologicznego**]. Przepracowany Rozpuszczalnik ze względu na swój skład chemiczny jest w dalszym ciągu objęty kodem 2710 50 00, niemniej jednak technicznie jest mieszaniną[**opis procesu technologicznego**]. Można zatem uznać, że doszło do powiększenia objętości Rozpuszczalnika w wyniku procesów pomocniczych związanych z produkcją **H**.. W dalszej części przedmiotowa mieszanina będzie określana jako „przepracowane Rozpuszczalniki”.

W złożonym wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej Wnioskodawca konkretyzuje zagadnienie będące jego przedmiotem, poprzez postawienie następującego pytania:

Czy w opisanym stanie faktycznym prawidłowe jest stanowisko Wnioskodawcy, zgodnie z którym przeprowadzenie procesu, którego rezultatem są przepracowane Rozpuszczalniki nie rodzi po stronie Spółki obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw, złożenia wniosku o wpis do rejestru oraz wpłacania opłaty zapasowej?

We wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej Wnioskodawca przedstawił niżej opisane stanowisko w sprawie.

W ocenie Wnioskodawcy, w opisanym stanie faktycznym prawidłowe jest stanowisko Wnioskodawcy, zgodnie z którym przeprowadzenie procesu, którego rezultatem są przepracowane Rozpuszczalniki nie rodzi po stronie Spółki obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw, złożenia wniosku o wpis do rejestru oraz wpłacania opłaty zapasowej.

Wnioskodawca uzasadniając własne stanowisko w sprawie wskazuje, że w skład przepracowanych Rozpuszczalników wchodzi przede wszystkim jedno i wielopierścieniowe związki aromatyczne, których udział procentowy wynosi:

- benzen ok. 65%,
- styren ok. 26%,
- ciężkie węglowodory aromatyczne WWA ok. 9%,
- pył węglowy i pył ze ścierania katalizatora (tlenki glinu, śladowe ilości metali szlachetnych).

Wnioskodawca podkreśla również, że skład ten jest zmienny w pewnym zakresie i zależy od:**[opis procesu technologicznego]**. Przepracowane rozpuszczalniki nie powstają bowiem w procesie ukierunkowanym na uzyskanie substancji o określonych parametrach.

Wnioskodawca wskazuje na treść art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach zgodnie, z którym, paliwa oznaczają produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f-m (art. 2 ust. 1 ustawy o zapasach), w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Ponadto, Wnioskodawca wskazuje również na treść art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o zapasach, gdzie wskazane zostały następujące produkty naftowe:

- a) kondensat gazu ziemnego (NGL),
- b) półprodukty rafineryjne,
- c) inne węglowodory,
- d) gaz rafineryjny,
- e) etan,
- f) gaz płynny (LPG),
- g) benzyny silnikowe,
- h) benzyny lotnicze,
- i) paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych,
- j) paliwa typu nafty do silników odrzutowych,
- k) inne rodzaje nafty,
- l) oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe,
- m) ciężkie oleje opałowe,
- n) benzyny lakowe i przemysłowe,
- o) smary,
- p) asfalty,
- q) parafiny,
- r) koks naftowy,
- s) inne produkty

- określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE)

nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie statystyki energii”.

Jednocześnie kody CN wyrobów mieszczących się w kategoriach produktów naftowych wskazanych powyżej określone zostały w Rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 7 sierpnia 2020 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1373), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych”.

Kolejno, Wnioskodawca przywołuje treść przepisu z § 2 pkt 2 rozporządzenia w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych, zgodnie z którym podczas ustalania wymaganej ilości zapasów interwencyjnych uwzględnia się surowce i produkty naftowe oznaczone następującymi kodami CN:

2) półprodukty rafineryjne:

- a) 2707 50 00,
- b) 2710 12 11,
- c) 2710 12 15,
- d) 2710 19 11,
- e) 2710 19 15
- f) 2710 19 31,
- g) 2710 19 35,
- h) 2710 19 51,
- i) 2710 19 55.

Ponadto, Wnioskodawca podaje, że kod CN 2707 50 00 wskazany został również w § 2 pkt 5 rozporządzenia w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych w kategorii benzyn silnikowych, jednakże ze względu na właściwości techniczne mieszaniny węglowodorów aromatycznych o kodzie CN 2707 50 00 nie stanowią benzyny silnikowej, a co za tym idzie nie mogą być klasyfikowane do tej kategorii produktów.

Zatem, w ocenie Wnioskodawcy, zgodnie z przytoczonymi powyżej definicjami zawartymi w ustawie o zapasach oraz rozporządzeniu w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych, przepracowane Rozpuszczalniki będące mieszaniną węglowodorów aromatycznych o kodzie CN 2707 50 00 nie będą mieścić się w kategorii paliw w rozumieniu ustawy o zapasach. Bowiem, jak wynika z art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy

o zapasach, paliwa oznaczają produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f-m (art. 2 ust. 1 Ustawy o zapasach), w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość, podczas gdy mieszaniny węglowodorów aromatycznych o kodzie CN 2707 50 00 należą do kategorii półproduktów rafineryjnych, wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o zapasach.

Ponadto, jak ocenia Wnioskodawca, również w zakresie półproduktów rafineryjnych wypada wskazać, że trudno rozpatrywać wskazane przepracowane Rozpuszczalniki jako tego typu półprodukt. Ustawa o zapasach definiuje bowiem „półprodukty rafineryjne” poprzez odesłanie do stosownego opisu zawartego w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia w sprawie statystyki energii. Tam w pkt 3.4.3. „półprodukty rafineryjne definiowane są jako: „przetworzone oleje przeznaczone do dalszego przetwarzania (np. olej opałowy z pierwszej destylacji lub próżniowy olej napędowy) z wyjątkiem mieszania. Dalsze przetwarzanie tych półproduktów prowadzi do powstania jednego lub większej ilości składników lub produktów gotowych. Definicja ta obejmuje również zwroty z przemysłu petrochemicznego do przemysłu rafineryjnego (np. benzyna pirolityczna, frakcje C4, frakcje oleju napędowego i oleju opałowego)”. Zatem, przedmiotowe przepracowane Rozpuszczalniki nie są w oczywisty sposób przeznaczone do dalszego przetwarzania celem uzyskania gotowego paliwa, ale są substancją towarzyszącą, odpadem powstającym w procesie oczyszczania propanu przetwarzanego w **F.** (i dalej w **G.**). W rezultacie, w ocenie Wnioskodawcy, w oczywisty sposób przepracowane Rozpuszczalniki nie mieszczą się w kategorii półproduktów rafineryjnych, ani benzyn silnikowych, zatem przedmiotowo nie są one objęte obowiązkiem tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw, złożenia wniosku o wpis do rejestru oraz wpłacania opłaty zapasowej.

Wnioskodawca, wskazuje również, że od strony podmiotowej, zobowiązanymi do wykonywania wskazanych obowiązków są producenci oraz handlowcy.

Ustawa o zapasach w art. 2 ust. 1 pkt 18 wprowadza definicję producenta, zgodnie z którą jest to „przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów”.

Ponadto, art. 2 ust. 1 pkt 19 Ustawy o zapasach zawiera definicję handlowca, zgodnie z którą jest nim:

- a) Przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw,

- b) Osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która, nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 126), lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną”.

Zatem, w ocenie Wnioskodawcy, z uwagi na przytoczoną powyżej definicję paliw, Spółka w związku z wykonywaną działalnością nie będzie mieściła się w zakresie producenta lub handlowca w rozumieniu ustawy o zapasach.

W świetle obowiązującego stanu prawnego, stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego, co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach Prezes Agencji zważył co następuje.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 u.p.p. przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia, co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z ust. 5 przywołanego powyżej przepisu udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 u.p.p. do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej „k.p.a.”, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Stosownie do art. 21b ust. 14 ustawy o zapasach, organem właściwym w sprawie opłaty zapasowej jest Prezes Agencji, któremu przysługują uprawnienia organu podatkowego, określone w dziale III oraz dziale V ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Zgodnie z treścią przepisu art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach, producenci i handlowcy są obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

Stosownie do treści art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Jak stanowi art. 21b ust. 12 ustawy o zapasach producenci i handlowcy są obowiązani wpłacać opłatę zapasową w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła produkcja lub przywóz paliw, na rachunek Funduszu, o którym mowa w art. 28a ustawy o zapasach.

Producentem, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy o zapasach jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów.

Produkcją paliw, stosownie do art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy o zapasach, jest wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw lub osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. 2025 poz. 126), zwanej dalej ustawą akcyzową, lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Przywozem, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy o zapasach, jest sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzwspólnotowym, w myśl przepisu art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy o zapasach, jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f - m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f - m tejże ustawy wynika, iż paliwami są: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne rodzaje nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia rozporządzeniem w sprawie statystyki energii.

W załączniku A rozdział 3 rozporządzenia w sprawie statystyki energii, zostały zawarte następujące definicje, odnoszące się do benzyny silnikowej:

3.4.12. BENZYNA SILNIKOWA

Benzyna silnikowa składa się z mieszanki lekkich węglowodorów, których temperatura destylacji mieści się w zakresie 35-215 °C. Wykorzystywana jest jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych. Benzyna silnikowa może zawierać dodatki, utleniacze i środki zwiększające liczbę oktanową, w tym związki ołowiu. Obejmuje domieszki do benzyny silnikowej (z wyjątkiem dodatków/utleniaczy), jak np. alkilaty, izomerat, reformat, krakowana benzyna przeznaczona do komponowania benzyny silnikowej. Benzyna silnikowa stanowi zbiór produktów, do którego należą biobenzyna mieszana (biobenzyna w benzynie silnikowej) i benzyna inna niż biobenzyna.

3.4.12.1. Biobenzyna mieszana (biobenzyna w benzynie silnikowej).

Biobenzyna, która została zmieszana z benzyną silnikową.

3.4.12.2. Benzyna inna niż biobenzyna

Pozostała część benzyny silnikowej - benzyna silnikowa z wyłączeniem biobenzyny mieszanej (jest nią głównie benzyna silnikowa pochodzenia kopalnego).

Jak stanowi art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:

- 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,
- 2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,
- 3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej

– biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Na podstawie powyższego upoważnienia, Minister Klimatu wydał rozporządzenie z dnia 7 sierpnia 2020 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych [zmienione rozporządzeniem Ministra Przemysłu z dnia 24 grudnia 2024 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1956)]. Z przepisu § 6 pkt 2 lit a ww. rozporządzenia wynika, iż podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią m.in. benzyny silnikowe oznaczone kodem CN 2707 50 00. Ponadto, zgodnie z § 3 w zw. § 2 w pkt 5 lit. a producenci i handlowcy, obliczając wymaganą ilość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, uwzględniają m.in. benzyny silnikowe o kodzie CN 2707 50 00.

Artykuł 3 ust. 1 - 3 i ust. 4 ustawy o zapasach określa natomiast, że w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw tworzone i utrzymywane przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych, rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych.

Artykuł 5 ust. 3b pkt 3 ustawy o zapasach stanowi, że w przypadku paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) – minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), oblicza się według wzoru:

$$ZO_P = \left[\frac{P - O}{R} \times H \right] \times W$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ZO_P - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

P - wielkość produkcji i przywozu paliw oraz ilość paliw wprowadzonych na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K) w poprzednim roku kalendarzowym,

O - pomniejszenia odnoszące się do poprzedniego roku kalendarzowego, o których mowa w ust. 6, wyrażone w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

R - liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym,

H - wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w liczbie dni średniej dziennej produkcji lub przywozu paliw, określonej w ust. 3 dla danego roku kalendarzowego,

W - współczynnik powiększenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), o rezerwę określoną w art. 3 ust. 4, wynoszący 1,1.

Opłatę zapasową dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) oblicza się według wzoru określonego w art. 21b ust. 2 ustawy o zapasach:

$$O_Z = (W_h \text{ lub } W_{pr}) \times U$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_Z – opłatę zapasową dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG);

W_h – sumę wielkości przywozu paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) dokonanego w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym wyrażoną w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065;

W_{pr} – wielkość produkcji paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) w danym miesiącu

kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065;

U – stawkę opłaty za tonę ekwiwalentu ropy naftowej określoną w przepisach wydanych na podstawie ust. 9.

W przedstawionym we wniosku opisie zdarzenia przyszłego Wnioskodawca w szczególności wskazuje, że propan z terminala przeładunkowo-magazynowego będzie Kolejno, półprodukt będzie kierowany do kolejnej instalacji Z., w której nastąpi jego G. W ten sposób powstanie produkt finalny – H.[opis procesu technologicznego].

Wnioskodawca, wskazuje również, że dostarczany do Spółki Rozpuszczalnik umieszczany jest w zbiorniku na terenie kompleksu. Podczas normalnej pracy zakładu.....[opis procesu technologicznego].

Na podstawie załączonej do wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej karty charakterystyki organ ustalił, że produkt o nazwie handlowej, charakteryzuje się następującymi właściwościami fizykochemicznymi:

- ciecz bezbarwna, przezroczysta;
- temperatura wrzenia 179 -194 °C;
- temperatura zapłonu 64 °C;
- gęstość w temperaturze 15 °C – 0,89 g/cm³.

Ponadto, z załączonych do wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej dokumentów wynika, że skład produkt o nazwie handlowej przedstawia się w sposób następujący:

- węglowodory aromatyczne (C10) – 100%;
- 1,2,4 trimetylobenzen - 4,99%;
- naftalen <1%.

Jak wynika natomiast z załączonego do wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej certyfikatu jakości, dotyczącego rozpuszczalnika przepracowanego (po procesie technologicznym), produkt ten charakteryzuje się następującymi właściwościami fizykochemicznymi:

- ciecz ciemna, mętna;
- temperatura wrzenia 187 -215 °C;
- temperatura zapłonu 87 °C;

- gęstość w temperaturze 15 °C – 894,7 kg/m³

Skład rozpuszczalnika przepracowanego (po procesie technologicznym) przedstawia się w sposób następujący:

- benzen ok. 65 %;
- styren ok. 26 %;
- ciężkie węglowodory aromatyczne WWA (wielopierścieniowe) ok. 9 %;
- pył węglowy i pył ze ścierania katalizatora.

Na podstawie przedstawionych informacji zawartych w karcie charakterystyki oraz w certyfikacie jakości należy stwierdzić, że ani aromatyczny rozpuszczalnik **[nazwa handlowa]** ani rozpuszczalnik „przepracowany” nie mogą być uznane za benzynę silnikową, gdyż mają nieodpowiedni skład węglowodorowy, aby spełnić wymagania określone dla benzyny silnikowej określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia w sprawie statystyki energii. Ponadto, ww. produkty nie zawierają frakcji alifatycznych oraz brak jest w ich składzie frakcji niskowrzących (od 35°C). Produkty te nie zapewnią prawidłowej pracy silnika o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych.

W związku z powyższym stanowisko Wnioskodawcy, że przeprowadzenie opisanego we wniosku procesu technologicznego z wykorzystaniem rozpuszczalników zawierających węglowodory aromatyczne klasyfikowane – określane przez Wnioskodawcę jako Rozpuszczalnik (tj. rozpuszczalnik czysty, o nazwie handlowej.....) oraz powstała w jego wyniku mieszanina Rozpuszczalnika i frakcji węglowodorów aromatycznych pochodzących z oczyszczania półproduktów syntezy (rozpuszczalnik przepracowany), w części wniosku dotyczącej:

1) obowiązku świadczenia daniny publicznej w postaci tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych – **jest prawidłowe.**

2) obowiązku świadczenia daniny publicznej w postaci uiszczania opłaty zapasowej – **jest prawidłowe.**

Odnosząc się natomiast do zapytania Wnioskodawcy w zakresie obowiązku złożenia wniosku o dokonanie wpisu do rejestru systemu zapasów interwencyjnych, w pierwszej kolejności należy przeanalizować treść przepisu art. 34 ust. 1 u.p.p., który określa zakres przedmiotowy spraw w jakich przedsiębiorca może zwrócić się do właściwego organu o wydanie pisemnej interpretacji indywidualnej. Przedmiot ten został zawężony jedynie do przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na

ubezpieczenie społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie. W związku z czym, przedsiębiorca nie ma pełnej dowolności w tym zakresie. Przedmiotem wnioskowanej interpretacji indywidualnej nie może być dowolny przepis budzący wątpliwość co do jego zastosowania. W rozpoznawanej sprawie zatem w pierwszej kolejności należy ustalić, czy charakter prawny przedmiotu wnioskowanej interpretacji tj. obowiązku dotyczącego złożenia wniosku o wpis do rejestru systemu zapasów interwencyjnych mieści się w zakresie przedmiotowym regulacji art. 34 ust. 1 u.p.p.

Należy zauważyć, że ustawodawca w przepisach u.p.p. nie definiuje znaczenia pojęcia "danina publiczna". Pojęcie to zostało natomiast przybliżone w przepisie art. 5 ust. 2 pkt 1 z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, z późn. zm.), gdzie określono, że do danin publicznych zalicza się: podatki, składki, opłaty, wpłaty z zysku przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa, a także inne świadczenia pieniężne, których obowiązek ponoszenia na rzecz państwa, jednostek samorządu terytorialnego, państwowych funduszy celowych oraz innych jednostek sektora finansów publicznych wynika z odrębnych ustaw. Naczelny Sąd Administracyjny („NSA”) w wyroku z dnia 24 października 2019 r. wyjaśnia ponadto, że *cechami danin publicznych są przede wszystkim: przymusowość, bezzwrotność, oparcie obowiązku ich ponoszenia o przepisy ustawowe. Daniny publiczne są ustanawiane jednostronnie przez właściwe organy państwa wyposażone we władztwo publiczne (por. Z. Ofiarski [w:] Ustawa o finansach publicznych. Komentarz, Warszawa 2019). W literaturze podnosi się, że warunkiem sine qua non określenia danego świadczenia pieniężnego mianem daniny jest wykazanie, że sprzyja ono realizacji przez państwo celów publicznych oraz określenie związku między ustanowieniem daniny, a dążeniem do uzyskiwania wpływów budżetowych, które są konieczne dla prawidłowego funkcjonowania organów władzy publicznej (por. A. Krzywoń, Podatki i inne daniny publiczne – podstawowe pojęcia konstytucyjne, ZNSA 2011, z. 2, s. 47 – 58). Podstawową funkcją realizowaną przez daniny publiczne jest więc funkcja fiskalna, gdyż ich celem jest dostarczanie państwu środków niezbędnych do realizacji zadań publicznych (wyrok NSA z dnia 24 października 2019 r., sygn. akt II GSK 792/19, Legalis nr 2291609).*

Ponadto, pojęcie daniny publicznej nie jest tożsame z pojęciem ciężaru publicznego ani świadczenia publicznego, nawet w języku potocznym. Wykładnia językowa tych pojęć, nawet bez uwzględnienia ich obecności w Konstytucji RP, wskazuje, że "ciężar publiczny" czy "świadczenie publiczne" mają szerszy zakres przedmiotowy niż "danina publiczna". Tym samym rozszerzenie zakresu przedmiotowego daniny publicznej przez zrównanie go z definicją świadczenia czy ciężaru publicznego byłoby nieuzasadnione. Prawo

przedsiębiorców nie posługuje się bowiem pojęciem ciężaru publicznego czy świadczenia publicznego, ale daniny publicznej (wyrok NSA z dnia z dnia 19 stycznia 2022 r., sygn. akt II GSK 2542/21).

W przedstawionym powyżej rozumieniu pojęcia daniny publicznej, obowiązek złożenia wniosku o wpis do rejestru systemu zapasów interwencyjnych, nie może zostać uznany za daninę publiczną. Bezsporne pozostaje również, że niniejszy obowiązek, będący przedmiotem wnioskowanej interpretacji nie stanowi składek na ubezpieczenie społeczne lub zdrowotne.

W związku z czym, w ocenie Prezesa Agencji, w tej części zakres wnioskowanej interpretacji indywidualnej, nie mieści się w granicach dyspozycji art. 34 ust. 1 u.p.p., a tym samym w związku z brakiem podstawy materialno-prawnej organ nie dysponuje uprawnieniem do rozpatrzenia wskazanej części wniosku.

Mając na względzie powyższe, w części dotyczącej obowiązku złożenia wniosku o dokonanie wpisu do rejestru systemu zapasów interwencyjnych Prezes Agencji - **odmawia wydania interpretacji.**

Jednocześnie należy wskazać, że wydając niniejszą decyzję Prezes Agencji odnosi się jedynie do procesu technologicznego objętego zapytaniem interpretacyjnym. Zagadnienie prawne nakreślone postawionym przez Wnioskodawcę pytaniem: *Czy w opisanym stanie faktycznym prawidłowe jest stanowisko Wnioskodawcy, zgodnie z którym przeprowadzenie procesu, którego rezultatem są przepracowane Rozpuszczalniki nie rodzi po stronie Spółki obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw, złożenia wniosku o wpis do rejestru oraz wpłacania opłaty zapasowej?*, odnosi się do kwestii możliwości uznania, czy podjęcie przez Wnioskodawcę działalności, polegającej na przeprowadzeniu opisanego we wniosku procesu technologicznego wiąże się z obowiązkami wynikającymi z ustawy o zapasach. Zatem, Prezes Agencji wydając niniejszy akt administracyjny nie poddał ocenie kwestii dotyczących przywozu produktów wykorzystywanych przez Wnioskodawcę w procesie technologicznym.

Ze stanowiska wielokrotnie wyrażanego w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika w sposób dostatecznie czytelny, że w postępowaniu zmierzającym do wydania interpretacji indywidualnej organ podatkowy związany jest zakresem pytania sformułowanego przez wnioskodawcę w relacji do podanego we wniosku stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego. Organ wydający interpretację indywidualną może się poruszać jedynie w ramach tego pytania i stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego, które określają przedmiot

postępowania interpretacyjnego (Wyrok NSA z dnia 23 listopada 2021 r., sygn. akt. II FSK 1049/21)

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Przemysłu w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych; 00 – 193 Warszawa, ul. Stawki 2b.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do jego wniesienia. Z dniem doręczenia Prezesowi Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Zgodnie z art. 136 § 2 k.p.a., jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 k.p.a. przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.
4. Pisma (podania, żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia) mogą być wnoszone na piśmie, za pomocą telefaksu, ustnie do protokołu lub w formie dokumentu elektronicznego przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu. Pisma wysłane na adres elektroniczny organu (adres e-mail), z pominięciem adresu do doręczeń elektronicznych organu, nie wywołują skutków prawnych, które k.p.a. wiąże ze złożeniem pisma procesowego. Zgodnie z art. 147 ust. 2 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045, z późn. zm.) doręczenie korespondencji nadanej przez osobę fizyczną lub podmiot niebędący podmiotem publicznym, będące użytkownikami konta w ePUAP, do podmiotu publicznego posiadającego elektroniczną skrzynkę podawczą w ePUAP, w ramach usługi udostępnianej w ePUAP, jest równoważne w skutkach prawnych z doręczeniem przy wykorzystaniu publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego, do dnia 31 grudnia 2025 roku. Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych posiada elektroniczną

skrzynkę podawczą w ePUAP. Podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia) powinny być podpisane przez wnoszącego oraz zawierać adres wnoszącego podanie.

5. Organ doręcza pisma na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1054, z późn. zm.), z zastrzeżeniem wyjątków. Wpis adresu do doręczeń elektronicznych do bazy adresów elektronicznych jest równoznaczny z żądaniem doręczania korespondencji przez podmioty publiczne na ten adres. Wnioskodawca może zrezygnować z publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego i powiązanej z nią skrzynki doręczeń pod warunkiem zapewnienia możliwości doręczenia mu korespondencji na adres do doręczeń elektronicznych powiązany z kwalifikowaną usługą rejestrowanego doręczenia elektronicznego wpisany do bazy adresów elektronicznych.